

Kampstad, den 13 July 1857.

De deftige en zwaarwichtige houding die de leden der Oostlyke Provincie bij het indienen van hun ontlast hebben aangenomen, staat al heel mal als men ze in verband beschouwt met de gevoels die naderhand door de drukpers der provincie zijn nagegeven. Wy zouden hier al vroeger over gesproken hebben; maar ongelukkig was er juist slyd iets belangrijks voor onze lezers, waar wy ons by voorkem te bezig moesten houden. De zaak is dat het welsprekend stilzwigen van den Gouverneur in zyne sluitings rede het eens hooploze taak gemaakt had om over dat malle tooneel van Oostersche wetgeving iets te zeggen. Eene koloniale maatschappij is het paradijs voor parvenu's. Een groote menigte landverhuizers, die in hun vaderland het niet ligt veel verder zouden gebragt hebben dan houthakkers en waterhaalders, vestigt zich ergens in een afgelegen hoekje, of een verre kolonie, waar de maatschappij nog half barbaarsch is. Weigen van hen, nyverder en knapper dan de rest, verheffen zich boven de groote menigte, verwerven zich eerst een onafhankelyk vermogen, en worden eindelijk betrekkellyk ryk, en krachtens hunne geldelyke magt nemen zy een houding in de maatschappij aan, waarin zy zich niet dan door een meer dan gewone bekwaamheid kunnen handhaven, als zy met menschen van eene ordentelyke opvoeding in aanraking komen. Trotsch op hnn geld en vol verwaardheid, meenen zy in alles hun zin te kunnen krygen, en als zy niet slaan, dan krygen ze een afkeer van de geheele zaak, blykbaar onbewust dat hunne bekropene inzichten en malle gevoelens niet zekere reeds lang hen verveeld hebben, die voor een tyd met hen in zaken van openbaar belang zijn werkzaam geweest. Hopende wy dat de laatste gebeurtenissen onze medekolonisten in de Oostlyke Provincie de oogen geopend hebben, en dat de volgende verkiezingen bewyzen zullen dat het publiek de wezenlyke belangen der kolonie verstaat. Het moge gepast zyn om aanteedingen op een eigendoms-kwalificatie voor het lidmaatschap van den Wetgevenden Raad; maar evenzeer is het gepast te bedenken, dat naast den rykdom ook het verstand van een kiesdistrict moet tegenwoordig worden. Wy sijn vry wel overtuigd dat by het verkiezen der leden van beide Huisen men het tegenwoordige stelsel, waarbij een kiezer al zyn stemmen aan één persoon mag geven, (the plumping system), behoort te worden afgeschaft. Met een lage kwalificatie voor de kiezers opent dit stelsel de deur voor omkopping, en de betere klasse van kiezers kunnen zich niet genoeg laten gelden. De bevestiging hiervan maakt hen onverschillig omtrent het uitoefenen hunner grondwetlike voorregten, en alleen de wele menigte helpt de plaatsen in den Raad of de Vergadering bezetten. Alles byeen genomen en op vergevredenheit niet lettende, moet men zeggen dat de afgetreden leden van den Wetgevenden Raad nog maar het beste gedaan hebben, wat zy voor de kolonie konden doen. — Zy mogen wel voor hun ontslag openbaar bedankt worden. Het is zeer waarschynlyk, dat eene nieuwe verkiezing voor de Oostlyke Provincie het Parlement zal verlossen van dat dwaaze gescreuw over afscheiding en verplaatsing van den zetel des bestuurs. De ex-edele Heeren waren er geest om afscheiding te krygen, het koste wat het wilde; de vraag was te belangrijk voor hen om op eene redelyke wyze behandeld te worden; zy waren even zeker van hunne zaak vóór als na de beradeling; voor hen was zy hun "delenda est Carthago". — Eeuge van hen waren zodig genoeg om te zeggen, dat zy wel een afzonderlyk bestuur verlangden, maar dat de Westlyke Provincie intusschen voor de verdediging der grens moest blyven meêbetalen. Op die wyze zou het een mooi voorbeeld zyn eene onveilige grens te hebben. Ook mogen wy hopen, dat hante opvolgers niet altyd over plaatslyke belangen zullen lieren. Laten zy, voordat zy zitting nemen, de fabel van de maag en de leden eene firm bestuderen; het is eene oude historie, maar er is meer gezond verstand in dan in al onze zes wyzen uit het Oosten. Ieder die zelfs de minste aanspraak er op maken kan dat by de vraag der afscheiding begrypt, is het er over eens dat beide Provincien by de scheiding zouden lyden; en zeker zou het Oosten er meer by lyden, omdat twee-derde van die provincie liever by het Westen zoude willen blyven. Gramams-stad zou dan de hoofdstad worden zyn van een aardig klein kolonielijke, zoo groot wellicht als de republiek van Geneva, waartyt VOLTAIRE zei, dat als by zyn pruk schoude de geheele Republiek bepoederd werd.

DE ZUID-AFRIKAAN.
Kampstad, den 13 July 1857.

